

ת"ד 4176/04/19 - מדינת ישראל נגד אברהם וילנץ

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 4176-04-19 מדינת ישראל נ' וילנץ
תיק חיצוני: 542262/2018

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
מדינת ישראל	המאשימה - המשיבה
אברהם וילנץ	נגד
	הנאשם - המבקש

החלטה

זוהי החלטה בבקשת הנאשם - להלן: "המבקש", להעביר לידי את בדיקת הרנטגן של נפגע תאונת דרכים מר יון זורזן (להלן: "הולך הרגל") בגינה הואשם בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה לפי תקנה 67א לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), נהיגה בקלות ראש לפי פקודה 62(2) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות והרשעה בעבירה שגרמה לחבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודה.

1. על פי הנטען בכתב האישום ביום 6.12.18 בשעה 19:50 לערך או בסמוך נהג המבקש ברכב נושא לוחית רישוי 4705430 מכיוון כללי שדרות החושן לכיוון כללי הקסטל לצומת שדרות הראל- יצחק ניסים במבשרת ציון.
2. במועד הנ"ל חצה הולך הרגל את הכביש במעבר חצייה מסומן כדין מימין לשמאל בכיוון נסיעת הנאשם. על פי הנטען, הנאשם גרם לתאונת דרכים בכך שנהג ברשלנות, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא הבחין בהולך הרגל מבעוד מועד, לא אפשר להולך הרגל לחצות את מעבר החצייה בבטחה, ולאחר שהולך הרגל חצה כמחצית מרחב מעבר החצייה, הגיע הנאשם עם רכבו ופגע עם חזית הרכב בהולך הרגל.
3. כתוצאה מהתאונה נחבל הולך הרגל חבלות של ממש בדמות שברים בקרסול שמאל ושבר בקלביקוסליה ימין דיסטלית. כמו כן נגרמו לו שברים בצלעות 6,7,8, וכתוצאה מחבלות אלו נזקק הוא לטיפול רפואי בין היתר לניתוח.
4. במסגרת תשובתו לאישום אישר המבקש את קרות התאונה ותוצאותיה, אולם לדבריו הולך הרגל שהתפרץ לכביש, ובנסיבות אלו התרחשה התאונה.
5. ביום 29.11.20, ולאחר שנמסרה עדותו של בוחן התנועה, פנה המבקש בבקשה לקבל לידי את צילומי הרנטגן והסי.טי שנעשו להולך הרגל לאחר פינוי לבית החולים. המבקש טען בבקשתו שהוא זקוק לצילומים

עמוד 1

אלו שכן הם משמעותיים לצורך הוכחת טענתו לפיה הנפגע התפרץ לכביש, ויש בהם ללמד כיצד התרחשה הפגיעה, כיוונה וכיו"ב. עוד טען שצורך זה -עלה מעדותו של בוחן התנועה- אשר מסר בעדותו כי התבסס כל מקום חציית הולך הרגל בהתבסס על עדותו של הולך הרגל ועדי ראיה, ולא על סמך מסמכים רפואיים. אציין כי בעבר נעתרתי לבקשת המבקש להעביר לידיו מסמכים ממד"א הנוגעים לפינוי הולך הרגל מהזירה.

6. המשיבה סירבה לבקשה. בתגובתה מסרה את הדברים הבאים:

א. בתשובתו לאישום הודה המבקש בקורות התאונה ובתוצאתה, והוא לא כפר בתיאור אופן חציית הולך הרגל את הכביש. על פיה בקשתו כעת -לערער על תשובתה זו- הינה בגדר הרחבת יריעת המחלוקת בתיק.

ב. הבוחן כלל לא טען שלא ניתן לקבוע את כיוון חציית הכביש, כפי טענת המבקש, אלא הסביר שלא ניתן לעשות זאת על סמך צילומי הרנטגן.

ג. הוכחת מקום הפגיעה, בהסתמך על חומר רפואי, לא תועיל להגנת הנאשם.

ד. הצילומים אינם חלק מחומרי החקירה שנאספו, ועל כן אין בהם כדי לקבוע את האופן בו אירעה התאונה.

ה. מתן צו לביה"ח לחשוף מסמכים רפואיים הקשורים לנפגע יש בהם להוביל לפגיעה בפרטיותו של הולך הרגל, כאשר למולם לא הוכח כל צורך בהעברתם לידי הגנה.

7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה.

8. ביום 2.12.2020 פנה ב"כ המבקש בבקשה דומה למתן צו המורה למד"א להעביר לידי ההגנה את כל המסמכים הרפואיים הקשורים לפינוי הולך הרגל מזירת התאונה. נימוקי הבקשה, כפי עתה, נוגעים בחיוניותם להגנת המבקש, באשר לאופן התרחשותה של התאונה, וכן לצורך קביעה איזה חלק ברכב פגע בהולך הרגל. ביום 2.12.2020 ונוכח עמדת המשיבה, הוריתי על מתן צו כפי שהתבקש.

9. כעת, ומאותם טעמים בדיוק, פונה המבקש לקבלת צילומי רנטגן או c.t. על פיו צורך זה נולד בעקבות עדותו של בוחן התנועה. סבורני, כי בנסיבות המקרה דנן אין מקום לחשוף את אותם מסמכים רפואיים, שכן לא הונח בפניי צורך מיוחד להעברתם, זולת טענה כללית אודות העובדה שיש בהם כדי לסייע להגנת הנאשם.

10. ואדגיש, כי עדותו של הבוחן בבית המשפט אינה רלבנטית בהקשר זה, שכן לדבריו אופן התרחשות התאונה, בבחינת הכיוון בו חצה הולך הרגל או אופן הפגיעה בו, נקבע על ידו בהתבסס על עדויות, ולא על מסמכים רפואיים.

11. בנוסף, וכפי שצוין לעיל, מסמכים רפואיים הועברו לידי ההגנה עוד בטרם נשמעו הראיות בתיק, ואף מעבר לחומר הרפואי שקיים היה בתיק החקירה בתחילה.

12. נוכח כל אלו הבקשה נדחית.

13. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 מרץ 2021, בהעדר
הצדדים.